

Kazys Jėčius

Ūkininkas, visuomenininkas, tolstojininkas **Kazys Jėčius** gimė 1892 02 20 Dūbliškiuose. Dvi žiemas mokėsi pas daraktorių mokykloje, lavinosi savarankiškai. Palėvenės „Jaunimo ratelio“ narys. Padėjo leisti Kupiškio „Jaunimo ratelio“ slaptus laikraščius „Gojelį“, „Jaunimėlį“, Aukštaičių pažangiojo jaunimo organizacijos laikraštėlį „Liuosas-Laisvės kelias“, jame bendradarbiavo (slapyvardis *Lakišis*), su kitais leido ir platino priešiškus vokiečių okupacinei valdžiai atsišaukimus. 1917 m. pradžioje su kitais suimtas ir kalintas Šiaulių kalėjime, vėliau Čersko lageryje Vokietijoje, po 1,5 m. pabėgo ir grįžo į tėviškę. 1918–1919 m. buvo Kupiškio valsčiaus vykdomojo komiteto narys. Buvo vienas iš Kupiškio jaunimo organizacijos „Draugas“ steigėjų ir jos pirmininkas (1920–1921). Kupiškio gaminamosios bendrovės vienas iš steigėjų (1920). Dėl įtarimo laikant ir platinant komunistinę literatūrą, 1921 m. suimtas ir trumpai kalintas. Kariuomenės teismo išteisintas. Bendravo su kupiškėnais inteligentais Jonu Laužiku, Peliksu Šinkūnu, Jurgiu Bukėnu, Glemžų kiemu. Vienas iš Laisvamanių etinės kultūros draugijos Kupiškio skyriaus steigėjų (1931), 1939–1941 m. skyriaus pirmininkas. Rūpinosi Kupiškio laisvamanių kapinių steigimu. Buvo Kupiškio smulkaus kredito banko tarybos pirmininkas, narys. Esperantininkas. Garsėjo kaip sumanus ūkininkas, diegė naujas žemės ūkio kultūras, užveisęs juodsidabrių lapių fermą, po lietingų 1928 m. numelioravęs savo žemes, kartu su kaimynu Juozu Matulioniu įsteigęs nuosavą pieninę. Už ūkio pasiekimus apdovanotas 5-ojo laipsnio Vytauto Didžiojo ordinu (1938). 1949–1955 m. gyveno Kaune, vėliau Dūbliškiuose, nuo 1969 m. (per melioraciją nugriovus namus) pas dukteris Pakruojyje, Biržuose, Šventybrastyje (Kėdainių r.). Mirė 1992 06 04 Pakruojyje. Palaidotas Palėvenės kapinėse.